

Korsgaard: Det ved den højtærede Formand ikke endnu. Mit Spørgsmaal til den højtærede Minister beror netop paa, om den højtærede Minister har læst Aviserne, thi hvis han ikke har læst dem, vil han næppe være i Stand til at svare paa det Spørgsmaal, jeg agter at gøre ham. Hvis han derimod læser Aviserne, ligesom vi andre gøre, antager jeg, at den højtærede Minister er i Stand til at give Svar paa det Spørgsmaal, jeg agter at stille. . .

Formanden (Høgsbro): Der maa ikke stilles andre Spørgsmaal end saadanne, som høre til Sagen, og i saa Tilfælde vil den omtalte Forudsætning ikke komme i Betragtning.

Korsgaard: Altsaa, hvis den højtærede Minister ved, hvad vi alle vide — jeg tør ikke sige, at vi vide det ved at læse Aviser, men hvis den højtærede Minister har fulgt de offentlige Forhandlinger, om jeg saa tør sige, vil han vide, at der her i Kjøbenhavn i det sidste Aar er foregaaet saadanne Ting paa et Apotek, at man med et ikke for stærkt Ord kan kalde det en Skandale. Det er bekendt, at i afdvige Efteraar — jeg tror i August Maaned — blev en Apoteker her i Byen arresteret, efter at der i Forvejen, jeg ved ikke om jeg tør tillade mig at sige gennem Aviserne, men i ethvert Fald offentligt, var fremsat meget alvorlige Bestyldninger mod denne Apoteker. Han blev offentlig bestyldt for overordentlig graverende Ting. Han var bestyldt for at have udleveret langt simplere Varer, end der var rekvireret, f. Eks. 4de Ranges Varer, som der nok ogsaa skal findes paa Apotekerne, skønt man skulde tro, at det kun var prima Varer, som fandtes der. Men det var det mindste af det hele. Han blev ogsaa bestyldt for at have udleveret svagere Mixturen end foreskrevet af Lægerne, ja værre endnu; i Stedet for at udlevere Medicin udleverede han en Flaske med det bare Vand. Og om ogsaa Folk havde Flasken til Medicinen med og altsaa skulde have Flasken godtgjort i Prisen, har han dog taget Betaling derfor. Hvis det sidste er rigtigt, falder det jo ind under det almindelige Snyderi, men det er noget, som ikke særlig vedrører Apotekerforholdene. Hvad der derimod vedkommer dem, er, om han har udleveret anden Medicin end ordineret af Lægen, og om han, som paastaet, har i den Flaske, hvori der skulde være et Lægemedel, leveret Kjøbenhavns Kommunevand. Hertil kommer ogsaa det, at han i en utilbørlig Grad har spinet med sine Varer. En Flaske

med Brystmikstur eller Brystsaft, som skulde bruges til at lindre med, er falden paa Gulvet og gaaet i Stykker, og det paa et temmelig vinst Gulv, og denne Saft skraber Apotekeren sammen og hælder paa en Flaske, hvorefter Miksturen udleveres til at lindre Brystsygen med. Overhovedet foreligger der en saadan Række af offentlige Klager imod Manden, at hvis blot en Tiendepart af Bestyldningerne kunde bevises, vilde han ikke være kvalificeret til at være Apoteker. At man fra Autoriteternes Side ogsaa har fundet det for galt, er godtgjort derved, at man, saa vidt jeg ved, paa justitsministeriel Foranledning har ladet foretage en Undersøgelse imod ham. Sagen er, saa vidt jeg ved, ikke sluttet endnu. Jeg har i alt Fald — uagtet jeg læser Aviser — ikke læst, at der er faldet Dom, eller at der er dekretet Aktion imod ham, og jeg antager derfor, at Sagen er svævende. Det er da et Spørgsmaal, om en Mand fremdeles kan sidde paa sit Apotekerprivilegium, naar han har saadanne Anklager siddende paa sig, som her er nævnt, og om det er forvarligt over for Publikum. Vi vide jo alle, at det her drejer sig om Varer, med Hensyn til hvilke Publikum ikke kan føre nogen som helst Kontrol, og med Hensyn til hvilke vi ere ganske prisgiagne til Apotekerne. Det er ikke som, naar vi købe andre Varer, hvor vi dog have nogen Indsigt. Vi kunne dog f. Eks. i Reglen se, om Pudderjucker er Sukker eller Sand, og de fleste kunne ogsaa skønne, om Løj er af Klæde eller Bomuld, Silke eller Kradsuld o. s. v., overhovedet have de fleste forstandige Folk over for de fleste Varer dog nogen Indsigt i, om de saa de Varer, de forlange; men over for Apotekervarerne ere alle prisgiagne Apotekeren. Det hænder jo endogjaa, at det, som vi finde allermødestyggeligst, og som smager og lugter ganske afskyelig, er det allerbedste, hvorimod det, som smager godt, og det, som ser godt ud, undertiden slet ingen Værd har — det er jo noget, jeg ikke behøver at udvilde videre, enhver ved jo, i hvilken Grad vi ere prisgiagne Apotekerne. Det forekommer mig derfor ogsaa, at man maa kunne stille større Fordringer til Apotekerne end til andre Forretningsfolk. Den Apoteker, der her er Tale om, er jo St. Pauls Apotekeren her henne. Han er jo en privilegeret Mand og har faaet sit Privilegium fra Statens Side, og dette maatte yderligere paalægge ham Forpligtelser, men det maa ogsaa paalægge Myndighederne Forpligtelser. Naar det nu er givet, at der i et Aars Tid er udslyngt de mest graverende Anklager imod den Mand, jeg omtaler, ikke blot, at han som Apoteker har udleveret slet